

РЕШЕНИЕ

№ 1082

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10296** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на СДВР, [населено място] [улица], депозирана чрез процесуален представител юрк. М. Д. срещу Решение № 3873/19.10.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 6875/2022 г. от СРС, 19-ти състав.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че въззивният съд е постановил обжалвания съдебен акт при несъобразяване на относимия по делото доказателствен материал. Счита, че неправилно въззивният съд с оглед на представените по делото доказателства е счел, че са налице допуснати съществени нарушения в реквизитите на издадения електронен фиш, тъй като не е посочено дали е приспаднал предвидения толеранс от 3 км/ч., дали издаден предходен ел. фиш е влязъл в сила и поради неустановено точно местоположение на АТСС. Излага доводи в подкрепа на тезата си за липса на основания за отмяна на електронния фиш. Моли се за отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на издаденият електронен фиш серия К, № 5784006 по описа на Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи.

В съдебно заседание касаторът редовно призован не се представлява. Депозира

писмени бележки, в които е заявено, че поддържа касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение, а в условията на евентуалност е направено и възражение за прекомерност на претендирано от страна ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касация Ю. Й. Б., редовно призован, не се представлява. По делото е депозиран отговор на касационната жалба, в който е изразено становище за неоснователност на същата. Претендира разноски

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо, но неправилно.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К", № 5784006 по описа на Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи на Република България, с който на Ю. Й. Б. за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия „К”, № 5784006 на СДВР, а именно такова по чл. 21, ал.1 от ЗДвП, с който на осн. чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 (сто) лв.

За да постанови този резултат съдът след преценка в съвкупност на събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства, от правна страна е приел, че не е посочено какво е конкретно установено с техническото средство като скорост на движение на процесното МПС, а на следващо място какъв е приспаднатия толеранс, доколкото в ЕФ е посочено, че: „Нарушението е установено с АТСС С. М2 - MD 1196, след приспаднат толеранс от 3“. Предвид което не се установява какво означава като мерна единица цифрата „3“. На следващо място е приел, че процесното нарушение е осъществено в условията на повторност, в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/4642935, който е приложен към административнонаказателната преписка, но нито е посочено в процесния ЕФ кога е влязъл в сила същия, нито в приложеното копие на същия е посочено това обстоятелство и на последно място е счел, че в протокола за

проверка за АТТС, с което се твърди, че е установено конкретното нарушение липсва индивидуализацията на конкретното средство, а именно идентификационния му номер, който е посочен в приложения видеоклип, в протокола по чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и в атакувания ЕФ, а именно С. М2-МД 1196. С оглед на изложеното въззивният съд е обосновал основания за отмяна на процесния ЕФ като незаконосъобразен, доколкото не може да се установи въз основа на събраните доказателства осъществено ли е така визираното в процесния електронен фиш нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, което в случая се установявало въз основа на писмени доказателства, които са непълни и неточни, доколкото се касае за констатирано безприсъствено на контролен орган нарушение, а и не се установи дали същото е осъществено при условията на повторност.

Тези изводи на въззивният съд са неправилни.

Настоящата инстанция намира, че издадения ЕФ съдържа реквизитите чл. 189, ал.4 от ЗДвП. Видно от установената от самия СРС фактическа обстановка, мобилната система е въведена в експлоатация и е преминала последваща проверка на техническото средство /т.е. няма установени нередности около функционирането на мобилната система/; посочено е точно кой служител на СДВР е бил в наряда, т.е. няма неяснота кой е издателят на ел.фиш; ел.фиш е издаден съгласно одобреният от министъра на вътрешните работи образец, като в него е посочена датата на нарушението /която се явява и дата на заснемането и респ.дата на самия ел.фиш едновременно/, т.е. ясна е датата на ел.фиш, както и всички останали реквизити по образца; ел.фиш е издаден на собственика на автомобила /като няма постъпила от него декларация по реда на чл. 189 ал.5 от ЗДвП, че автомобилът е бил управляван от друго лице/, т.е. изобщо няма противоречиви данни кой е нарушител, респ. кой следва да бъде наказан според нормите на ЗДвП/; нормативно е допустимо разликата в отчетената от мобилна система скорост и отразената в ел.фиш да е с 3 км/ч, като неоснователни са извъдите на СРС, че не ясно изразът „приспаднал толеранс от 3“, какво означава като мерна единица цифрата „3“.; има ясно посочване в ел.фиш на кой булевард в [населено място] е било заснето нарушението; в ел.фиш е посочено ясно какво е нарушението /нарушение на скоростта/, като е дадена и правна квалификация, при това правилна ; в направената снимка ясно е посочен режима на действие на мобилна система; в Протокола за използване на системата ясно е посочено, че ограничението на скоростта на мястото на заснемането е 50 км/ч. Разсъжденията на СРС относно несъответствие на одобрения образец на ел.фиш със законовите изисквания не дерогират действащата нормативна уредба, респ. одобрения към момента на нарушението образец /всеки дължи съобразяване с тях до отменяната или промяната им/ и не могат да обосноват незаконосъобразност на ел.фиш.

Настоящият касационен състав на съда не споделя и изводите на въззивния съд, че не може по ясен и категоричен начин да се определи дали нарушението е извършено в повторност, доколкото по делото пред СРС е приложена справка картон на водач от която е видно, че предходния издаден ЕФ е платен и същият е влязъл в сила.

Изложеното до тук налага да се приеме, че издадения електронен фиш е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

Предвид горното, решението на районния съд следва да бъде отменено, като бъде постановено ново решение по съществуващото на спора, с което да се потвърди

процесният електронен фиш.

При този изход на спора на касатора се дължат разноси в производството на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 (осемдесет) лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 и чл. 222 ал.1 от АПК Административен съд София – град, XXII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3873/19.10.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 6875/2022 г. от СРС, 19-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба серия „К”, № 5784006 по описа на Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи на Република България, с който на Ю. Й. Б. за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия „К”, № 5784006 на СДВР, а с който на основание чл.189, ал. 4, във вр. с чл.182, ал. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 (сто) лева, за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Ю. Й. Б., ЕГН: [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от на 80 (осемдесет) лв. юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.